

10. A megváltás élménye

Isten végtelen szeretetéből és kegyelméből Krisztust, aki nem ismert bűnt, bűnöt tette értünk, hogy Isten igazságos legyen benne. A Szentlélek vezetésevel felismerjük nyomorúságunkat, bűnösségünket, megbánjuk vétkeinket, gyakoroljuk hitünket Jézusban, mint Ásrban és Krisztusban, helyettesben és példaképben. Ez az ádváltságot adja az Ige isteni hatalmát véltja valára és ez Isten kegyelmének ajándéka. Krisztus által megigazultak vagyunk, Isten fiaivá és leányivá fogadott, és megszabadultunk a bűn uralma alól. A Lélek által ajándékosztunk és megszentelődünk. A Lélek megajánlja elménket, beírja Isten szeretetét szívünkbe, és erőt ad a szent életre. Benne marad isteni természet részesei leszünk, és miénk a megváltás bizonyossága most és az életkor. (2Kor 5:17-21; Gal 1:4; 4:4-7; Tit 3:3-7; Jn 16:8; Gal 3:13-14; 1Pt 2: 21-22; Róm 10:17; Lk 17:5; Mk 9:23-24; Ef 2:5-10; Róm 3:21-13-14; Róm 8:14-17; Gal 3:26; Jn 3:3-8; 1Pt 1:23; Róm 12:2; Zsid 8:7-12; Ez 36:25-7; 2Pt 1:3-4; Róm 8:1-14)

Évszázadokkal ezelőtt Hermasz pásztor egy rőncos reggelről írt, aki igen hosszú ideig volt. Az idő múlásával az asszony változni kezdett; teste megőreg, haja meg ősz volt, de az arca már fiatalabbnak tűnt, végül pedig teljesen megfiatalodott.

T. F. Torrance az asszonyt az egyházhoz hasonlította.[1] A keresztyének nem merevedhetnek meg. Ha Krisztus Lelke lakozik bennük (Róm 8:9), a változás folyamatában vannak.

„Krisztus is szerette az egyházat, és nem magát adta azért; hogy azt megszentelje, megtisztássa a vétkes feredőjéig, Ige által, hogy majd nem maga elássa az illés dicsőségben az egyházat, úgy, hogy azon ne legyen szeplő vagy sárgaság, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen” (Ef 5:25-27) - mondta Péter. Ez a megtisztulás az egyházra vonatkozik. Ezért tanúsítják az egyházat alkotó hívők, hogy „ha a mi kőszikla emberünk meg is, a belső mindazáltal napról napra „jól” (2Kor4:16). „Mi pedig az Árnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon úbrázzatra elváltozunk, dicsőügről dicsőügre, úgy mint az Árnak Lelkétől.” (2Kor 3:18) Ez a változás az igazi belső változás.

A Szent-írás a hívő tapasztalatát szövegező beszéde az ádváltságról, megigazulásról, megszentelésről, megtisztulásról és megváltásról, mint ami (1) már megtörtént, (2) a jelenben valósul meg, és (3) majd a jövőben teljesedik. E három álláságnek a megértése segít feloldani a megigazulás és a megszentelés hangsúlyozását. A szöveg fészétsége. Ezért tagoldjuk e fejezet három fő szakaszra, a hívő életében, jelenben és a jövőben és a jövőben.

Á

A megváltás élménye és a múlt

Istennek, szeretetnek és jártásának tisztelettel ismerete meg nem eléggé. Krisztus nélkül teljesen eredménytelenül próbálkozik bárki is, hogy a jártás fejlessze az életében. A Lélek máig hatékony megváltás élményedől Istentől ered. Krisztus ezt mondta a tapasztalatáról: „Ha valaki „jónnan nem szövegezik, nem írhatja meg az Isten országát... Ha valaki nem szövegezik a ztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába” (Jn 3:3-5).

Egyedül Jézus Krisztus által szerezhetünk áldást. "Nincsen senkiben másban idvesség: mert nem is ada emberek kezét az ég alatt más név, amely által kellene nekünk megtartatnunk." (ApCsel 4:12) "Vagy az igazság az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam." (Jn 14:6)

A megváltás élményének része a bűnbánat, a bűnvallás, a bűnbocsánat, a megigazulás és a megszentelődés.

Bűnbánat. Jézus nem sokkal keresztre feszítés előtt meggyőzte tanítványait, hogy eljött a Szentlélek, aki bemegy bennük, és meggyőzi a világot a bűnről, az igazságról és az Atyáról." (Jn 16:8-11) "Amikor a Szentlélek meggyőzte az embereket, hogy szükség van megváltásra, az emberek azt kezdték, hogy tegyenek. Péter válasza: "Értetek meg" (ApCsel 2:37-38; v. 3:19).

1. Mi a bűnbánat? A bűnbánat a hű ember név = "szajnálom", "megbocsátani", "szégyellni" fordítása. Győzelem a bűn ellen, ami azt jelenti, hogy "gondolkoztatom", "bűntudatot keltesek", "megbocsátani". Az őszinte bűnbánat eredménye, hogy az ember magatartása alapvetően megváltozik Istennel és a bűnnel szemben. Akik befogadják Isten Lélekét, azokat meggyőzi a bűn súlyosságáról, és ráébreszti őket Isten igazságosságának és saját elvesztett állapotuknak tudatára. Megszomorodnak, bűntudatot éreznek. "Aki elfedezi az ő vétkeit, nem lesz jó dolga; aki pedig megvallja és elhagyja, irgalmasságot nyer" (Péld 28:13) - felismerve ennek igazságát, megvallják valóságos bűneiket. Tiszta szívvel átadják magukat a Megváltásnak, és elfordulnak bűnös életmódjuktól. "Agy tetőfokára lép a bűntudat megtéréssel - a bűnös Isten felé fordul (a győzelem epizódja = "megbocsátás" szimbólum, v. 3:19). [2]

Dávidnak a hűségért és a gyilkosság bűnéből való megtéréséről kiemelkedő példája annak, hogyan segít az élmény a bűn feletti győzelemhez. Amikor a Szentlélek meggyőzte, megvetette bűntudatát, és erősen szomorkodott miatt. Kezét emelve az égből, hogy Isten tisztássa meg. "Értem az én bűntudatom, és az én vétkeim számtalan előttem. "Érted vagyok rajtam, én Istenem, a te kegyelmességed szerint; irgalmasságnak sokasága szerint tártad el az én bűntudatom." "Érted tisztásvet teremt bennem, és Isten, és az erős lelket ajándékoz bennem." (Zsolt 51:5, 3, 12) Dávid tártáronak ezután kegyelmező része az példája, hogy az isteni megbocsátás nemcsak a bűntettek bocsánatát, hanem a bűnből való kigyógyulást is jelenti.

A bűnbánat megelőzi a bűnbocsánatot, a bűnös magamhoz alkalmasság bűnbánatával arra, hogy megszerezze Isten áldását. A bűnös egyedül valóban meg arra is képtelen, hogy bűnbánatot gyakoroljon - hiszen ez is Isten ajándéka (ApCsel 5:31; v. Róm 2:4). A Szentlélek Krisztushoz vonja az embert, hogy ott ismerje meg a bűnbánatot, a bűn miatt érzett szívvel fájó fájdalmat.

2. Mi köztet bűnbánatra? "Én, ha felemeltetem a földről, mindeneket magamhoz vonzok" (Jn 12:32) - mondta Krisztus. Ha felismerjük, hogy Jézus halála megigazít, és megszabadít a halál bűntől, szívünk megvilágul, és meghajtjuk magunkat. Köpzeljük csak el, mit érezhet az a kivágyás előtt álló fogoly, aki váratlanul kegyelmet kap!

Krisztusban a bűnbánás bűnös nemcsak bocsánatot, hanem felmentést is nyer - igaznak mondja Isten. Nem szolgál rá erre a bűnbánásdra, és nem is érdemli meg. Amikor meggyengül, bűnösök, Isten-tagadók, Isten ellenségei voltak mutat rá; Péter (Róm 5:6-10) -, Krisztus meghalt, hogy bennünket igazsággal tegyen. Semmi sem érinti olyan módon a lelkünket, mint Krisztus megbocsátás szeretete. Ha a bűnös ember Isten felmenthetetlen szeretetéről elmélkedik, amire a keresztes fénnyel, megtalálja a legnagyobb erőt, ami bűnbánatra készít. Istennek ez a jóság bűnbánatra vezet (Róm 2:4).

Megigazulás. Isten végtelen szeretetéből Ős irgalmában áldozta [Krisztust], aki bűnt nem ismert, bűnös tetteiértünk mi Isten igazságáig legyünk öbenné" (2Kor 5:21). A Jézusba vetett hit által a Szentlélek által be a szívvel, Ős e hit által ami Isten kegyelmi ajándéka (Róm 12:3; Ef 2:8), a bűnbánás bűnszámok megigazulnak (Róm 3:28).

A "megigazulás" szó a görög dikaióma fordítása, ami azt jelenti: "az igaz megvalósítása", "az igazságos rend megigazulás-tal", valamint a dikaiósis fordítása, aminek jelentése: "megigazulás". Igei alakja, a dikaiósis jel "megigazulás-tani", "igazságot odaállítani", "igazságot tenni", "szabaddá tenni". Ezek ismeretben még jobban kifejezik.

A teológiában általánosan a megigazulás az Istennek arra a cselekedetére vonatkozik, amellyel a bűnbánó bűnszámot igaznak mondja vagy tekinti. A megigazulás a kárhoztatás ellentéte (Róm 5:16). "[4] E megigazulás alapja nem a mi engedelmisségünk, hanem Krisztus engedelmsége, mert az egynek igazságáig által minden ember-re elhatott az Isten megigazulása... egynek engedelmsége által sokan igazakká lesznek" (Róm 5:18-19). Ezt az engedelmséget azoknak a hívőknek adja, akik megigazultak, "az ingyen az Ő kegyelméből" (Róm 3:24). "Nem az igaz cselekedeteiből, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az Ő irgalmában tartott meg minket." (Tit 3:5)

1. A hit Ős a cselekedetek szerepe. Sokan vallják azt a téves nézetet, hogy a jó vagy a rossz cselekedeteken múlik, hogyan tekint rájuk Isten. Például az Isten előtt való megigazulás kárhoztatásról szólván egyértelműen kijelentette: "Én mind kárhoztatva hagytam... hogy Krisztust megnyerjem, Ős találgassam öbenné, mint akinek nincsen saját igazságom... hanem van igazságom a Krisztusban való hit által, Istentől való igazságom a hit alapján" (Fil 3:8-9). "Brahámra utalt, az éhitt... Istennek, Ős tulajdonátok az önök igazságul" (Róm 4:3; 1Máz 15:6). Megigazult már a kárhoztatás nem pedig amiatt (Róm 4:9-10).

Milyen volt Brahám hite? A Szentírás elmondja: "Hit által engedelmeskedett Brahám", amikor Isten elhívta, hogy hagyja el otthonát, induljon el, "nem tudván, hová megy" (Zsid 11:8-10; v. 1Máz 12:4; 13:18). Engedelmsége bizonyítja őszinte, élő hitét. Eme cselekvő hit kárhoztatta megigazulásának alapját.

Jakab apostol figyelmeztetett a hit általi megigazulás másiik helytelen értelmezésére, miszerint az ember megigazulhat hit által, úgy, hogy hitéből nem fakadnak cselekedetek. Rámutatott, hogy cselekedetek nélkül a hit nem őszinte. Például hasonlítan ő is Brahám példájával rákeltette ezt. Brahám azzal adta hite bizonyítékát, hogy kősz volt felülzárkózott (Jak 2:21). "Éljél, hogy a hit együtt munkálkodott az ő cselekedeteivel, Ős a cselekedeteiből lett teljessé a hite" (Jak 2:22) "Én a hit is, ha cselekedetei nincsenek, megholt álmagában." (Jak 2:17)

Brahám példájában kitűnik, hogy az Istennel való igazi kapcsolat bizonyítékait a cselekedetek szolgáltatják. A megigazulásra vezető hit tehát cselekvő, élő hit (Jak 2:24).

Például Ős Jakab egyetértett a hit általi megigazulás kárhoztatásban. Például a cselekedetek általi megigazulás kereséséről tévedésről beszélt, Jakab pedig azzal az óppen olyan veszélyes gondolatokkal foglalkozott, hogy cselekedetek nélkül a hittel is meg lehetne igazulni. Sem a cselekedetek, sem a holt hit nem vezet megigazuláshoz. Csak a szeretet által munkálkodó őszinte hit (Gal 5:6) igazthatja meg, Ős tisztáthatja meg a lelket.

2. A megigazulás a megtérés. A Krisztusban való hit által megigazulás azt jelenti, hogy Isten nekünk tulajdonát adja Krisztus igazságát. Helyreáll a kapcsolatunk Istennel, mert Krisztus a helyettesünk lett. Isten azért, aki bűnt nem ismert, bűntettünk miatt, hogy mi Isten igazsága legyünk benne" (2Kor 5:21) - mondja Péter. Bűnbánás bűntől való teljes és teljes bűnbocsánatot nyerünk. Megbocsátásunk Istennel!

A megigazulás csodálatos példát látunk Zakariás látomásában Jézus főpapáé. Jézus a bűn szennyét jelképező szenny ruhában áll az Ábrahámban előtt. Sőt, a bűntől való kárpótlást a főpap ellen. Sőt, a bűntől való helyreállítás: Jézus nem érdemelt felmentést. A kegyelmes Isten azonban megdorgálja Sőt, a bűntől való kárpótlást nem tűzből kikapott szennygöngy ez?" (Zak 3:2) Vajon nem drága gyermekem ő, akit kárpótlás nélkül megdorgott?

Az Ábrahám megparancsolja, hogy gyorsan távolítsd el róla a szennyes öltözetet, majd kijelenti: "Légy tisztább! Levettem rólad a szenny ruháidat, és a mennyei ruhákba öltöztetlek tőled" (Zak 3:4). Szerető, irgalmas Istenünk felöltözteti Sőt, a bűntől való megigazulás a remegő bűntől, Krisztus igazságának palástjával borítja be. Jézus piszkos ruhája a bűnt jelképezi, az öltöztetése pedig a hívő Isten Krisztusban szerzett új tapasztalatát. A megigazulás folyamatában a megvallott és megbocsátott bűntettek Isten szent és tiszta Fiára, a bűnt hordozó Bűntől való kárpótlást vitetnek át. "Én [Isten] a bűnbánás hűvőt Krisztus neki tulajdonított igazságába öltözteti, noha az ember ezt nem érdemli meg. Ez a ruhacsere, Istennek a bűntől való tisztát a bibliai megigazulás tana." [5] A megigazult hűvő bűnbocsánatot nyert, és Isten megtisztította bűneitől.

Az eredmények. Milyen eredmény van a megtérésnek és a megigazulásnak?

1. Megszentelődés. A "megszentelődés" a "szent" vagy "szent" (szentség, megszentelés) szó fordítása, a hűvő (szentté tenni, megszentelni, szentnek tartani) szó bűntől való tisztát. A hűvő megfelel a hűvő (a hűvőtől való napi használat) elkülönítésének. [6]

Az igazi megtérés és megigazulás megszentelődéshez vezet. A megigazulás és a megszentelődés szorosan kapcsolódik egymáshoz; [7] elhatárolhatók, de sosem válnak külön. Az "új" szavak két szakaszt jelölnek. A megigazulás Isten által való tisztát, a megszentelődés pedig az, amit bennünk tesz.

Sem a megigazulás, sem a megszentelődés nem az "eredmény" cselekedetek eredménye. Mindkettő kizárólag csak Krisztus kegyelmének és igazságának köszönhető. "Én Isten nekünk tulajdonát adja az igazságot, amivel megigazult, pedig megszentel, abban részesít. Az első a jogom, amivel a Mennybe juthatunk, a második meg alkalmasság tesz, hogy a Mennybe jussunk." [8]

A Bibliában az áll, hogy a megszentelődésnek három szakasza van: (1) befejezett cselekedet a hűvő előtt; (2) a jelenben való tisztát; (3) a "megszentelődés", amiben a hűvőnek Krisztus visszatérésekor lesz része.

A másra vonatkozóan, a megigazulás pillanatában a hűvő meg is szentelődik "Én Ábrahámnak nevében és a mi Istenünk

Lelke Ájltal" (1Kor 6:11), â€žszentek" vÃ¡lik. Ezen a ponton a hívõ megvÃ¡ltÃ¡st nyer, Ã©s teljesen Istenhez tartozik.

Isten nevÃ©rõl (RÃ³m 1:7) a hÃ¡-võket â€žszentnek" mondjÃ¡k, mert â€žKrisztusban" vannak (Fil 1:1; IÃ¡sd mÃ©g Jn 15:1â€“7), azÃ©rt, mintha elÃ©rtÃ©k volna a bûntelenség Ã¡llapotÃ¡t. A megvÃ¡ltÃ¡s a jelen tapasztalata. â€žAz Ã© irgalmassÃ¡gÃ¡bÃ³l ta minket az Ã©jÃ¡szÃ¡letÃ©snek fÃ¡rdõje Ã©s a SzentlÃ©lek megÃ©jÃ¡tÃ¡sa Ájltal" (Tit 3:5) - mondja PÃ¡l - szent cÃ©lra Ã©s a Krisztussal valÃ³ Ã©ltre elkÃ¡lÃ¡nÃ¡tve Ã©s megszentelve bennÃ¼nket.

2. Isten befogad a csalÃ¡djÃ¡ba. Ugyanakkor az Ã© hívõk megkapjÃ¡k â€ža fiÃ³sÃ¡gnak lelkÃ©t". GyermekivÃ© fogadja õket Isten, Ã©gy a KirÃ¡ly fiai Ã©s leÃ¡nyai lesznek, â€žÃ©rÃ©kÃ©sei Istennek, Ã©rÃ©kÃ©stÃ¡rsai pedig Krisztusnak" (RÃ³m 8:15â€“17). MÃ©g kivÃ¡ltsÃ¡g, megtiszteltetÃ©s Ã©s Ã©rÃ©k!

3. Ã©cedvbizonyossÃ¡g. A megigazulÃ¡ssal egyÃ¼tt jÃ¡r, hogy a hívõ biztos lehet abban: Isten elfogadja. Vele jÃ¡r az az Ã©rÃ©k is, hogy mÃ¡r most ismÃ©t Istenhez tartozunk. BÃ¡rmilyen bûnÃ©s is volt az ember mÃ©ltja, Isten megbocsÃ¡t minden bûnt, Ã©s mÃ¡r nem vagyunk tÃ©bbÃ© a tÃ©rvÃ©ny kÃ¡rkoztatÃ¡sa Ã©s Ã¡tka alatt. A megvÃ¡ltÃ¡s valÃ³sÃ¡ggÃ¡ vÃ¡lt. â€žAkiben van a megvÃ¡ltÃ¡sunk az Ã© vÃ©re Ájltal, a bûnnek bocsÃ¡nata az Ã© kegyelmÃ©nek gazdagsÃ¡ga szerint." (Ef 1:7)

4. Ã©s, gyõzelmes Ã©let kezdete. TestÃ¼nk, lelkÃ¼nk, elmÃ©nk gyÃ©gyul, ha megÃ©rtjÃ¼k, hogy a MegvÃ¡ltÃ³ vÃ©re eltakarja bûnÃ©s mÃ©ltunkat. FÃ©lrethetjÃ¼k bûntudatunkat, mert Krisztusban mindenre bocsÃ¡natot nyerÃ¼nk, Ã©s minden Ã©jÃ¡ lett. Krisztus naponta Ájrasztja rÃ¼nk kegyelmÃ©t, Ã©s ezzel Isten kÃ©pÃ©re kezd alakÃ¡tani.

BelÃ© vetett hitÃ¼nk nÃ©vekedÃ©sÃ©vel gyÃ©gyulunk, Ã©s ÁjtalakulÃ¡sunk folytatÃ³dik. Krisztus egyre tÃ©bb gyõzelemhez segítÃ©sÃ©g erõi felett. Legyõzte a vilÃ¡got, Ã©s ez a biztosÃ©tka annak, hogy megszabadulunk a bûn fogsÃ¡gÃ¡bÃ³l (Jn 16:33).

5. Az Ã©rÃ©k Ã©let ajÃ¡ndÃ©ka. Az Ã©rÃ©k Ã©let ajÃ¡ndÃ©kÃ¡t hozza magÃ¡val Krisztussal valÃ³ Ã© kapcsolatunk. â€žAki Ã©let; akiben nincs meg az Isten Fia, az Ã©let sincs meg abban." (1Jn 5:12) Isten eltakarta bûnÃ©s mÃ©ltunkat, a bennÃ¼nk lakozÃ³ LÃ©lek Ájltal Ã©vezhetjÃ¼k az Ã¼dvÃ©ssÃ©g ÁjldÃ¡sait.

A megvÃ¡ltÃ¡s Ã©lmÃ©nye Ã©s a jelen

Krisztus vÃ©re megtisztÃ¡t, megigazÃ¡t Ã©s megszentel, ezÃ©rt a hívõ â€žÃ© teremtÃ©s... a rÃ©giek elmÃ©ltak, Ã©mÃ©, Ã©jÃ¡" (2Kor 5:17).

Isten megszentelt Ã©ltre hÃ¡-v. A megszentelt Ã©let rÃ©sze a megvÃ¡ltÃ¡snak. Ennek Krisztus golgotai halÃ¡ja az alapja. PÃ¡l kÃ©rte a hívõket, hogy Ã©letÃ¼k legyen szent Ã©s tiszta (1Thessz 4:7). Isten a szentsÃ©g LelkÃ©t (RÃ³m 1:4) adja a hÃ¡-võknak, hogy lehetõvÃ© tegye szÃ¡mukra a megszentelõdÃ©st. â€žAdja meg nÃ©ktek az Ã© dicsõsÃ©ge gazdagsÃ¡gÃ¡t, hogy hatalmuk megerõsÃ©djete az Ã© Lelke Ájltal a belsõ emberben; hogy lakozÃ©k Krisztus a hit Ájltal a ti szÃ©vetekben" (Ef 3:16â€“17) - mondta PÃ¡l.

A há-vőre, mint Őj teremtőre, Őj felelősség hárul. "Amiköppen odaszántjátok a ti tagjaitokat a tisztítalanságnak a hamisságnak szolgáljait a hamisságra - Ártá Pál -, azonöppen szántjátok oda most a ti tagjaitokat szolgáljait az igazságnak a megszenteltőre" (Ró 6:19). Máj "Élőlek szerint" kell járni (Gal 5:25).

A Lélekkel teljes hívők "nem test szerint járnak, hanem Lélek szerint" (Ró 8:1; v. 4. verssel!). "talakulnak, "nem testnek gondolata halál; a Lélek gondolata pedig "let és békesség" (Ró 8:6). Isten Lelke bennük lakozik, ez "let testben vannak, "nem hanem Lélekben" (Ró 8:9).

A Lélekkel teljes "let legfőbb célja Isten kedvében járni (1Thessz 4:1). Pál kifejtette, hogy a megszentelődés Isten akarata. Ez "let "magatokat a paráznaságtól megtartassátok", és "senki től ne lépjen, és meg ne károsátdologban az ő atyjait... Mert nem tisztítalanságra, hanem szentségre há-vott el minket Isten" (1Thessz 4:3, 6-7).

A belső változás. A májodik adventkor fizikailag meg fogunk változni. Romland, haland testünk halhatatlanná lesz (1Kor 15:51-54). Jellemünknek azonban máj a májodik adventre való felkészülés idejében "let kell alakulnia.

A jellem "italakulása magában foglalja Isten képének mind a szellemi, mind a lelki oldalát: ennek a belső természetnek kell naponta megújulnia (2Kor 4:16; v. Ró 12:2). Az egyház belőlről fiatalodik - mint Hermász pásztora "rtánetben az idős asszony -, minden őszinte keresztény dicsőségről dicsőségre változik, egészen addig, amájodik adventkor Isten képre való "italakulása teljessé válik.

1. Krisztus és a Szentlélek szerepe. Csak a Teremtő képes "letünk "italak-társának teremtői feladatára (1Thessz 5:1). Ezt azonban nem teszi meg a mi részvételünk nélkül. A Lélek munkálkodásának irányába kell állnunk. Ezt "tehetjük meg, hogy Krisztusra nézzünk. Miközben Krisztus "letéről elmélkedünk, a Szentlélek helyreállítja fizikai szellemi és lelki képességeinket (v. Tit 3:5). A Szentlélek munkájának része, hogy bemutatja Krisztust, és helyre bennünk Krisztus képre (v. Ró 8:1-10).

Isten arra "igyik, hogy "viben "ljen. Pál az "let mondhatta el: "Él bennem a Krisztus" (Gal 2:20; v. Jn 14:23), meg "gáte: "Lakozom bennük" (2Kor 6:16; v. 1Jn 3:24; 4:12). A hívő belőlről naponta "jjáled az "l, hogy a Teremtő benne lakozik (2Kor 4:16), aki meg "tja elmét és indulatát (Ró 12:2; "sd "g Fil 2:5).

2. Isteni természet "szesei. Krisztus "zigen nagy és becses "gáretekkel" ajándékozott meg, hogy isteni ereje "lta "italak-tja jellemünk (2Pt 1:4). Ez az isteni erő teszi lehetővé, hogy "teljes igyekezetet is fordítván, a ti hitetek mellé ragasszatok " cselekedetet, a " cselekedet mellé tudományt, a tudomány mellé pedig "rtáketességet, a "rtáketesség mellé pedig "rtá, a "rtá mellé pedig kegyességet, a kegyesség mellé pedig atyafiakhoz való hajlandóságot, az atyafiakhoz való hajlandóság mellé pedig szeretetet" (2Pt 1:5-7). "Mert ha ezek megvannak, és gyarapodnak bennetek - fűz hozzá; "ter -, nem tesznek titeket hivatkozóká, sem gyámlcstelenekká a mi Urunk, "zus Krisztus megismerésére nézve. Mert akiben ezek nincsenek meg, az vak." (2Pt 1:8-9)

a) Csak Krisztus által. Teremtőjének képmására az alakja azt az embereket, ha "elfelöltik" az "Isten Krisztus részesévé" lesznek (Róm 13:14; Zsid 3:14), ehhez járul "Én Szentlélek megajándékozása" (Tit 3:5). "Én Isten szellessége" bennünk (1Jn 4:12). Ez az Isten Fiának testét "Istenhez hasonló" titok. A Szentlélek tette lehetővé, hogy Krisztus emberi természetet vegyen fel. Hasonlóképpen, a Szentlélek teszi azt is lehetővé, hogy isteni jellem tulajdonságok részeséi legyünk. Az isteni természetben való részesedés belőlünk az embert, Krisztushoz teszi hasonlóvá, csak más szinten: Krisztus emberré lett ugyan, de a hűvek nem válnak istenné, hanem a jellemünk lesz Istenhez hasonló.

b) Erőteljes folyamat. A megszentelődés állandó folyamat. Ima az Ige tanulmányozása által egyre erősödünk az Istennel való kapcsolatban.

A megjelölti terv pusztán elméleti ismerete nem lesz elegendő. "Ha nem eszitek az ember Fiának testét, és nem isszátok az ő véréből - jelentette ki Krisztus -, nincs élet bennetek. Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, örök életet nyer annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon. Mert az én testem, bizony, élet, és az én vérem, bizony, élet. Aki az én testemet, és issza az én véremet, az énbennem lakozik, és én is abban" (Jn 6:53-56).

Ezek a képek szemléletesen örököltetik, hogy a hűveknek "Istennek kell lennie" Krisztus szavait: "Én beszédek, amelyek szavak nincsenek, hanem az én élet" (Jn 6:63; Iájd Mt 4:4).

Jellemünk abból alakul ki, amit elmünk "eszik és iszik". Az élet kenyere elfogyasztva, Krisztus hasonlatosságára alakulunk át.

3. A képet általalakulás. 1517-ben, abban az évben, amikor Németországban Luther kiszűrgözte 95 tételt a wittenbergi templom ajtajára, Rómában Raffaello elkezdte festeni a Krisztus színevel való illozást. E képet esemény volt valami "zárás". Luther tette a protestantizmus színterét, Raffaello festménye pedig - járhat nem szándékosan a reformáció lelkeletének "nyegét" mutatta meg.

A festmény Krisztust a hegyen állva ábrázolja, a völgyből pedig bizakodva tekint fel rá az "ördög" megszállott fiától (vö Mk 9:29). A tanítványok kért csoportja - az egyik a hegyen, a másik a völgyben - a keresztnyelvek kért csoportját jelképezi.

A hegyen levő tanítványok Krisztussal akartak maradni, "Istennek nem tártak azzal, mire lenne szükség azoknak, akik a völgyben vannak. Az "vszázadok során sokan "pártettek "Én hegyre", tártak a világgal szembe. Ők imádkoztak cselekedtek.

Másrészt viszont a völgyben álló tanítványok cselekedtek, de nem imádkoztak, és hiába fáradoztak, nem tudták kiűzni az "ördög" t. Témek ezek vagy az egyik, vagy a másik csapdába: vagy erő nélkül munkálkodtak másoké vagy sokat imádkoztak, de nem tettek semmit az emberekért. A keresztnyelvek e kért csoportjának egyaránt szükség van arra, hogy helyreálljon bennünk Isten képe.

a) Az igazi ÁjllalakuÁjs. Isten Áogy kÁ-vÁjnja helyreÁjllÁ-tani kÁpÁt a bukott emberekben, hogy ÁjtalakÁ-tja akaratukat, elmÁjÁket, vÁjgyaikat Áos jellemÁket. A SzentlÁlek hatÁjrozottan megvÁjltoztatja a hÁ-vők szemlÁletÁt. Áéza LÁle gyÁmÁlcse a szeretet, Ájráj, bÁkessÁg, bÁketúrÁs, szÁ-vessÁg, jÁsÁig, húsÁg, szelÁ-dsÁg, mÁrtÁkletes most ezek alakÁ-tjÁk ki a hÁ-vő ÁletmÁdjÁt, noha Krisztus visszatÁrÁsÁig romlandÁ, halandÁ marad.

Ha nem Ájllunk ellen Krisztusnak, Áéžakkor Krisztus is azonosÁ-tja magÁt gondolatainkkal Ás cÁljainkkal. Ágy kerÁ szÁ-vÁnk Ás elmÁnk Ásszhangba Krisztus akaratÁval, Ás amikor neki engedelmeskedÁnk, nem teszÁnk mÁst, csak engedÁnk sajÁt indÁ-tÁkainknak. Megtiszta-tott Ás megszentelt akaratunk Krisztus szolgÁlatÁnak vÁgÁsÁben talÁ majd meg legnagyobb ÁrÁmÁt."[9]

b) KÁtfÁle sors. Krisztus megdicsőÁlÁse vagy szÁ-ne vÁjltozÁsa mÁg egy mÁsik feltűnő ellentÁtre is rájmutat. Krisztus szÁ-ne vÁjltozÁsakor megdicsőÁlt, de egy bizonyos Ártelemben a vÁjlyben levő fiÁ is ÁjtvÁjltozott - ÁrdÁgi kÁpre (LÁ Mk 9:1-29). A kÁp kÁt, egymÁssal szembenÁjllÁ tervre vilÁjgÁ-t ráj, Isten terve a helyreÁjllÁ-tÁs, SÁjtÁjnÁ a pusztÁ-tÁj. SzentÁ-rÁs kijelenti: Isten kÁpes megőrizni a bűntől (JÁd 24). SÁjtÁjn viszont mindent megtesz, hogy bukott Ájllapotban tartson.

Az Álet ÁjllandÁ vÁjltozÁs. Nincs semleges terÁlet. Vagy nemesebbÁ leszÁnk, vagy lealacsonyodunk. Vagy Áéza bűn szolgÁji", vagy Áéžaz igazsÁjgnak szolgÁji" (RÁm 6:17-18) vagyunk. Aki elfoglalja gondolatainkat, az birtokol minket. Ha a SzentlÁlek Ájtal Krisztus foglalja el gondolatainkat, Krisztushoz vÁjllunk hasonlÁvÁj. A LÁlekkel teljes Álet foglyul ejt Áéžminden gondolatot, hogy engedelmeskedjÁk Krisztusnak" (2Kor 10:5). JÁzus nÁkÁl Álni azt jelenti, hogy elvÁjgjuk magunkat az Álet Ás a vÁjltozÁs forrÁjsÁjtÁ, ami elkerÁlhetetlennÁ teszi vÁgősö romlÁjsunkat.

Krisztus tÁkÁletessÁge. Mi a bibliai tÁkÁletessÁg? Hogyan rÁszesÁlhetÁnk benne?

1. A bibliai tÁkÁletessÁg. A ÁéžtÁkÁletes", illetve ÁéžtÁkÁletessÁg" szÁ a hÁber tam vagy tamim szÁ fordÁ-tÁs: Áéžteljes", Áéžigaz", ÁéžbÁkÁs", ÁéžegÁsz" vagy ÁéžhibÁjlan". A gÁrÁg teleiosz jelentÁse Áéžbefejezett", Áéžteljes", kifejlődÁtt", ÁéžnagykorÁ, ÁéžÁrett".[10]

Az ÁszÁjvetsÁgben emberekre vonatkozÁan ez a szÁ mindig viszonylagos. NoÁrÁ, ÁbrahÁmrÁ Ás JÁbrÁ egyaránt azt olvashatjuk, hogy tÁkÁletes vagy feddhetetlen emberek voltak (1MÁz 6:9; 17:1; 22:18; JÁb 1:1, 8), noha mindegyiknek volt hibÁja (1MÁz 9:21; 20; JÁb 40:2-5).

Az ÁšszÁjvetsÁg a ÁéžtÁkÁletes" szÁt gyakran olyan Árett szemÁlyekre vonatkoztatja, akik a nekik adatott legnagyobb vilÁgossÁg szerint Áltek, Ás lelki, szellemi, valamint fizikai erejÁket a legteljesebb mÁrtÁkben kamatoztattÁjk (vÁj. 1Kor 14:20; Fil 3:15; Zsid 5:14). Krisztus azt mondta, hogy a hÁ-vők legyenek tÁkÁletesek vÁges szintjÁkÁjn, mint ahogy Isten tÁkÁletes a maga vÁgtelen, korlÁjtan szintjÁn (vÁj. Mt 5:48). Isten szemÁben az a tÁkÁletes ember, aki teljesen Isten imÁdatÁjra Ás szolgÁlatÁjra adta a szÁ-vÁt Ás ÁletÁt, aki ÁjllandÁan fejlődik Isten ismeretÁben, Ás aki Isten kegy annak a vilÁgossÁjgnak a fányÁben Ál, amit kapott, ugyanakkor ÁrÁjmmel Áli győzelmes ÁletÁt (vÁj. Kol 4:12; Jak

2. Teljes tőrkölteségek Krisztusban. Hogyan vőjhatunk tőrkölteségek? A Szentlélek őjltal rőszesőjhetőnk Krisztus tőrkölteségekben. Hit őjltal lesz miőnk Krisztus tőrkölteses jelleme. Az emberek nem mondhatőj e tőrkölteses sajőjtőjknak Krisztus nőlkőj, mintha az a bennőj levő vagy jogosan szerzett tulajdonuk volna. A tőrkölteségek Isten ajőndőka.

Krisztus nőlkőj az emberek nem vőjhatnak igazőj. őőőAki őnbennem marad - mondta Krisztus -, őn pedig őbenne, az terem sok győjmsőjt; mert nőjlam nőlkőj semmit sem cselekedhetek" (Jn 15:5). Jőzus őőbőjcsessőgőj őn nő Istentől, ős igazsőjgul, szentsőgőj ős vőjtsőjgul" (1Kor 1:30).

Ezek a tulajdonsőjok adjőj az ősrban a tőrkölteségekőjket. ő egyszer ős mindenkorra tőrkölteségek tette megszentelőőjket ős megvőjtsőjkat. Amit ő elvőgzett, ahhoz senki nem tehet semmit. Menyegzői ruhőjkat, az igazsőj palőjstőj Krisztus őlete, halőjla ős feltőjmadőj sa kősző-tette el. A Szentlélek pedig a befejezett művet megvalőjő-tja a keresztőny őletőben. Ilyen mődon beteljesedhetőnk őőőIstennek egősz teljessőgőj" (Ef 3:19).

3. Előrehaladőj a tőrkölteségekben. Mi a szerepőjnk nekőjnk, hívőknek ebben? A bennőjnk lakoző Krisztus őjltal nőjveksőjnk a lelki őrettsőg korőjig. Isten ajőndőkai segő-tsőgővel, amelyeket egyhőjőjnak adott, eljuthatunk őőő főrfiőőjgra, a Krisztus teljessőgővel őkeskedő kornak mőrtőkőre" (Ef 4:13). Ki kell nőnk a lelki gyermekkorba (4:14), a keresztőny őlet alapvető őnyei utőj őt kell tőrnőnk az őrett hívőknek valő őőőemőny eledelre" (Zsid 5: őőőAnnak őőő - mondja őj - elhagyvőj a Krisztus őj valő kezdetleges besződet, tőjrekedőnk tőrkölteségek őgre 6:1). őőőAz őrt imőjkozom, hogy a ti szeretetek mőg jobban bővőjlkődjők ismeretben ős minden őrtelmessőgben megő-tőlhessőtek, hogy mi a rossz, ős mi a jő; hogy legyetek tisztőj ős botőj nőlkőj valő Krisztusnak napőjra; teljesek ővőn az igazsőjgnak győjmsőjtvel, amelyet Jőzus Krisztus teremt Isten dicsősőgőre ős magasztalőj 1:9őő11)

A megszentelt őletből nem hiőnyoznak a komoly nehőzsőgek ős akadőjlyok. őj arra biztatta a hívőket: őőőőlelemm rettegőssel vigyőtek vőghez a ti idvessőgteket". De bőtorő-tő szavakat is fűzőtt hozzőj mőg. őőőMert Isten az, aki nő bennetek mind az akarőst, mind a munkőjőst jő kedvőből." (Fil 2:12őő13)

őőőIntsőtek egymőjst minden napon - olvashatjuk -, mő-g tart a ma, hogy egyikőtőj se kemőnyő-ttessők meg a bűnnek csalőjrdőjga őjltal: mert rőszeseivő lettőnk Krisztusnak, ha ugyan az elkezdett bizodalmat mindvőjig erősen megtartjuk." (Zsid 3:13őő14; vőj. Mt 24:13)

A Szentő-rőj azonban figyelmeztet: őőőHa szőjndőkosan vőtkezőnk az igazsőj megismerőőre valő eljütőj utőj tőjbbő nincs bűnőrt valő őjdozat, hanem az ő-tőletnek valami rettenetes vőjősa" (Zsid 10:26őő27).

Ezek a buzdő-tőj sok bizonyő-tjőj, hogy a keresztőnyeknek őőőnem pusztőj tőjrvőnyes megigaző-tőjra ős megszent van szőjksőgőj. Szőjksőges a jellem szentsőge, mőg ha az ődvőjssőget hit őjltal is kaphatjuk. Kizőjőrlag Kris őj igazsőjga a jogő-m, ami őjltal a Mennybe juthatunk. A megigaző-tőj mellett e jogő-mmel Isten megvőjtsőj terve biztoső-tja, hogy alkalmassőj vőjünk a Mennybe jutőjra a bennőjnk lakoző Krisztus őjltal. Az alkalmassőjgnak az ember erkőjcsi jellemőben kell megmutatkoznia, annak bizonyő-tőkakőnt, hogy az ődvőjssőg ő megőjrtőntő." [11]

Mit jelent ez emberi viszonylatban? A szűntelen imádkozás elengedhetetlen a fejlődés minden szakaszában a teljes testi, megszentelt lélethez. "Azazért mi is... nem szűnünk meg a megtett imádkozni... hogy járjatok mártírúrnak a teljes tetszésre, minden jár cselekedettel győztesen a teremtés és nevelés az Isten megismerésében." (1:9-10)

Naponkénti megigazulás. Mindazoknak a hívőknek, akik lélekkel teljes, megszentelt lélekkel, folyamatosan szűkségük van a naponta megújulásra. Szűkségük van erre a tudatos vátkezés és a nem szűndőkos elküvetett bűntettek miatt. Az emberi szűv bűnösséget felismerve, Dávid bűnbocsánatot kért a hitkos bűntetteire" (Zsolt 19:13; v. Jer 17:9). Kifejezetten a hívők bűntetteiről szűva, Isten biztosít, hogy aha valaki vátkezik, van szűszűszű az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus" (1Jn 2:1).

A megváltás és a lelki élet a jövő

Az edvűsségünk akkor vűlik vűglegesén és teljesen valóra, amikor megdicsőülünk a feltámadáskor, vagy elragadtatunk a Mennybe. A megdicsőüléskor a megváltottak Isten dicsőségében részesülnek. Isten minden gyermekt a reménységet vűrja. "Dicsőkedünk az Isten dicsőségének reményében" (Róm 5:2) - írja Pál.

Ez a májodik adventkor teljeseedik be, amikor Krisztus megjelenik, hogy a dvűsséget hozzon a rűj vűrűknak (Zsid 9:28).

Megdicsőülés és megszentelés. A jövőbeni a dvűsségnek - halandű testűnk megdicsőülésének - egyik az, hogy szűvűnkben lakozzon Jézus. "Krisztus tükűzetek van, a dicsőségnek ama reménységet" (Kol 1:27) - mondja Pál, májutt pedig a-gy magyarűzta: "Ha annak a Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megelevenűti a ti halandű testeteket is az Ő tibennetek lakozű Lelke által" (Róm 8:11). Pál mág arrű is biztosít, hogy a kivűlasztott titeket Isten az a dvűsségre, a lélek megszenteléséig igazű hitben... a mi Urunk, Jézus Krisztus dicsőségének elvűtelűre" (2Thessz 2:13-14).

Ha benne maradunk, májris a mennyei trűnteremben vagyunk (Kol 3:1-4). Akik részeseivű lettek a Szentléleknek, azok májir valűsűggel megűzletűk aha elűvűdű vilűgnak erejűt" (Zsid 6:4-5). Ha az űr dicsőségűrűl elműkedű tekintetűnkkel jelleműnek vonzű szűpsűgűt keressűk, aha űgugyanazon űbrűzatra elűltozunk, dicsőségűrűl dicsűsű mint az űrnek Lelkűtűl" (2Kor 3:18). Ez kűszű-t fel arra az űtalakulásra, amit a májodik advent idejűn a lűnk majd ű

Megváltásunk és űrűkbe fogadűsunk vűglegesén majd a jövűben teljeseedik be. "A teremtett vilűjg sűvűrogva vű Isten fiainak megjelenűsűt" - mondja Pál. "Mi magunk is fohűszkodunk magunkban, vűrvűjn a fiűsűgot, a mi testűrn megváltásűt." (Róm 8:19, 23; v. Ef 4:30)

Akkor űri el tetűpontjűt ez az eseműny, amikor aha űjű teremtetnek mindenk" (ApCsel 3:21). Krisztus ezt aha űjűszű nevezi (Mt 19:28 - űj prot. ford.: aha megűjult vilűjg"). Akkor aha maga a teremtett vilűjg is megszabadul a rothadandűsűjg rabsűgűtűl az Isten fia dicsőségűnek szabadsűgűjra" (Róm 8:21).

Voltak, akiket zavarba ejtett a Szent-írás, amikor egyszer olyannak tekinti a "főfiósgöt" és a megváltást - vagy a "dvájz-tást" -, ami "májir" teljessé lett, májkor pedig, mint ami még nem teljesebb. A választ akkor találjuk meg, megváltás Krisztus munkájának teljes kárót tanulmányozzuk. "Pál Krisztus első eljövetelel hozta kapcsolatba a jelenben meglévő "dvájsságunket". A "rtánelmi hitelesságú kereszt, a feltámadás és Krisztus mennyei szolgálata egyszer és mindenkorra biztosította megigazulásunkat és megszentelődésünkét. Jövöbeni "dvájsságunket, testünk megdicsőítését azonban Krisztus második eljövetelehez kapcsolta Pál.

Ezt mondhatja Pál egyidejűleg, hogy "Zádájsságunk van" - gondolva a keresztre és Krisztus feltámadására a múltban -, valamint azt, hogy "zmág nem jutottunk "dvájsságre" - tekintettel Krisztus jövöbeni visszatérésére, a eljövö megváltani minket." [12]

Ha a jelen "dvájsságunket" hangsúlyozva, kizárjuk jövöbeni "dvájsságunk" gondolatát, Krisztus teljes kárórú "dvájz-tást" helytelen fogalmat alkotunk.

Megdicsőítés és "kátesság". Vannak, akik helytelenül azt a nézetet vallják, hogy a teljes "kátesság" - a valóságban a megdicsőítés hoz magával - májir most elérhető az emberek számára. "m Isten megszentelt áletű munkája, Pál ezt mondta magjáról álete vége felé: "Nem mondom, hogy májir elértem, vagy hogy májir "kátesság" hanem igyekezem, hogy el is érjem, amiért meg is ragadott engem a Krisztus Jézus. Atyámfiai, én magamról nem gondolom, hogy májir elértem volna; de egyet cselekszem, azokat, amelyek hítam megett vannak, elfelejtve, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nélkül dölvén, cölegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felül való elhívása jutalmára" (Fil 3:12-14).

A megszentelődés egészen áleten ájt tartás folyamat. A "kátesság" most csak Krisztusban a miénk, de áletünk véglegesen, teljesen csak a második adventkor alakul ájt Isten kápre. Pál ávatosságra int. "ZAzért, aki azt hiszi, hogy megáll, hogy el ne essék." (1Kor 10:12) Izrael "rtánete, Dávid, Salamon és Péter álete komoly figyelmeztetés mindenki számára. "Zameddig csak tart az áletünk, eltákkál szándékkal örkdnünk kell árzéseink és szerfelett. Látézik belső romlottság, kálsó ká-sártés, és ahol Isten munkája előrehalad, Sájtán ágy rendez a kárálmányeket, hogy elsőpró erővel záduljon a ká-sártés az emberre. Egyetlen pillanatig sem árezhetjük magunk biztonságban, csak akkor, ha Istenre hagyatkozunk, ha áletünk Krisztussal el van rejtve Istenben." [13]

Vágső átalakításunkat a Teremtő akkor valósá-tja meg, amikor romolhatatlanná és halhatatlanná tesz, amikor a Szentlélek teljesen helyreáll-tja az eredeti teremtett világot.

Mi az alapja annak, hogy Isten elfogad? Nem a krisztusi jellemtulajdonság és nem is a feddhetetlen magatartás szolgál alapul arra, hogy Isten elfogadjon. Az "dvájz-t" igazságban az egyetlen igaz Ember, Jézus által, a Szentlélek káreműködésével rászesedünk. Krisztus ajándékához, az igazsághoz mi semmit sem tehetünk hozzá, csak elfogadhatjuk azt. Senki más nem igaz, csak Krisztus (Rám 3:10). Nálk le ami igazságunk csak szennyes ruha (Ása 64:5; Ísd mág Dán 9:7, 11, 20; 1Kor 1:30). [14]

Amit Krisztus "dvájz-t" szeretetre választva teszünk, az sem szolgálthat alapot arra, hogy Isten elfogadjon, mert

csak Krisztus tette alapján fogad el. A Szentlélek munkája ezt az elfogadást, amikor életünkbe hozza Jézust.

Krisztus megigazítja igazsága vagy megszentelő igazsága, esetleg mindkettő alapján fogad el Isten? Calvin rámutatott, hogy amint "Krisztust nem lehet részekre osztani, így ez a két dolog, a megigazulás és a megszentelés szétválaszthatatlan, amiről azt tartjuk, hogy egybeforr benne." [15] Krisztus szolgálatát maga teljességében kell látni. Emiatt rendkívül fontos, hogy kerüljünk el a két kifejezésre vonatkozó okoskodásokat, hogy "születés pontosan megpróbáljuk meghatározni a megigazulás és megszentelés közötti különbséget apró pontjait... Miért is igyekeznünk, hogy az ihletettől jobban beleményünk a szüleményekbe a hit általi megigazulás döntő kérdésében?" [16]

A Nap fényt és hőt bocsát ki, amely elválaszthatatlan egymástól, mégis, mindkettőnek sajátos rendeltetése van. E képhez hasonlóan, Krisztus a megigazulásunknak és egyúttal a megszentelésünknek is forrása (1Kor 1:30). Nemcsak a megigazulásunk, hanem megszentelésünk is benne teljesedik ki.

A Szentlélek által a Golgotán elhangzott "Elvégeztetett!" életünk részévé lesz, mert ez volt az egyetlen alkalom, amikor Isten elfogadta az embert, és ez már a mi tapasztalatunk lehet. A kereszten elhangzott "Elvégeztetett!" kérés minden egy ember erőfeszítését, amely által el akarjuk érni, hogy Isten elfogadjon bennünket. A Szentlélek a Megfeszítést életünkbe hozza, és egyedül ez szolgálja alapot arra, hogy Isten elfogadjon; ez az egyetlen örök jogom és alkalmasság a rendelkezésünkre álló áldásokra.

Á

Á

Lábjegyzet

1.

Á

T. F. Torrance, Royal Priesthood, Scottish Journal of Theology, időszakos kiadványok, 3. szám (Edinburgh: Oliver and Boyd, 1963), 48. oldal

2.

Â

Lásd a "Conversion" és "Repent, Repentance" kifejezést a SDA Bible Dictionary javított kiadásának 235. oldalán

3.

Â

W. E. Vine, An Expository Dictionary of the New Testament Words (Old Tappan, N. J.; Fleming H. Revell, 1966), 284-286. oldal; William F. Arndt és F. Wilbur Gingrich, A Greek English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature (Chicago, IL; University of Chicago Press, 1973), 196. oldal

4.

Â

â€žJustification", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 635. oldal

5.

Â

LaRondelle, i. m., 47. oldal

6.

Â

â€žSanctification", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 979. oldal

7.

Â

Uo.

8.

Â

White, Messages to Young People (Nashville, TN; Southern Publishing Assn., 1930), 35. oldal

9.

Â

White, JÃ©zus Ã©lete (Budapest, Advent KiadÃ©s, 1989), 574. oldal

10.

Â

â€žPerfect, Perfection", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 864. oldal

11.

Â

LaRondelle, 77. oldal

12.

Â

I. m., 89. oldal

13.

Â

White, az SDA Bible Commentary jav. kiad. 2. kötetének 1032. oldalán

14.

Â

Főpapról, Krisztusról E. G. White a következőket írta. "A vallási szolgálat, az ima, a dicsőret, a megfelelő bűnvallomások és a hűvötől a mennyei szentélybe, mivel azonban az emberiség romlott állapotban áll, olyan sok szenny tapad rá, hogy ha Krisztus végre meg nem tisztázza, Isten előtt őrtelen maradna. Nem szeplőtelen tisztaságban állnak fel, ezért, ha nem az Isten jobbán álló közbenejárás adná át, és tisztázza meg mindet az igazsággal, Isten nem fogadhatná el. A földi szentélyekből származó minden illatot át kell juttatnia Krisztus megtisztátására." (Selected Messages, 1. kötet, 344. oldal)

15.

Â

John Calvin, Institutes of the Christian Religion (Grand Rapids: Associated Publishers and Authors, Inc.n. d.) III., 11., 6.

16.

Â

White, SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6. kötet, 1072. oldal